

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

6. Quod natum est de carne, caro est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

2. Cor. 3. Spiritus liber est in suis operationibus. Vnde Paulus. *Vbi Spiritus Domini, ibi libertas.* Ex hac libertate spiritali quilibet verus Christianus legem implet, *Plenitudo enim legis dilectio*, quæ est proprium & primarium donum natorum de Spiritu) tentationes superat, & peccata deuorat, (*Peccatum enim vobis non dominabitur, quia non estis sub lege, vt serui, sed sub gratia, vt liberi*) Diabolum vincit. *Maior enim est qui in vobis est quàm qui in mundo.* Denique omne bonum quod vult operatur, & à Dei charitate nunquam inuitus separatur.
2. Sic vbi vult spirat. Secundo assimilatur Spiritui S. omnis fidelis: quia sicut Spiritus Sancti vox auditur quidem exterius per Prophetas, per Christum, per Apostolos, & alios quos perpetuò mittit, etsi ipse sit inuisibilis; sic hominum spiritalium opera bona & admirabilia foris videntur, *vt glorificetur Pater eorum qui in calis est*, sed dona gratiarum, vnde hæc opera profluunt, interna sunt & inuisibilia. Hinc sequitur tertium, quòd sicuti nemo scit vnde Spiritus Sanctus veniat, aut quò vadat, id est, vias, iudicia, consilia Spiritus S. nemo assequitur, vnde Paulus, *Quàm incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles via eius!* sic homines huius seculi vident opera iustorum natorum de Spiritu, sed vias eorum nemo nouit, nisi qui eodem Dei Spiritu agitur. *Animalis homo non percipit ea que sunt Spiritus Dei: stultitia enim est illi.*
1. Cor. 2. Vnde & deridet ea. *Prudentia enim carnis, inimica est Deo.*
- Rom. 8. *Mundus quod suum est amat, &c.* Sic nesciunt vnde veniant opera iustorum. Similiter nesciunt quò vadant, quia nondum apparet quid sunt & quid erunt opera iustorum, quantaque mercede retribuenda. Hic est huius loci germanus sensus, qui etiam docet, qui veri & germani sunt Christiani, contra sterilem, nominalem, & imputatiuam hæreticorum iustitiam,

6. Quod natum est de carne, caro est.

Peruertit hæc verba Calvinus, vt quicquid homo in Christo nondum regeneratus facit, peccatum esse persuadeat: quasi caro pro carne peccati hoc loco accipi debeat, aut quasi in generatione carnali sola caro nascatur, & anima à Deo non infundatur, quæ tamen à carne corrupta veluti vase inficiatur vt carnalia sapiat & appetat, rationis tamen lumine à Deo Creatore ornatur, quæ appetitum carnalem corrigere interdum valeat, etsi non semper. De qua natura nostræ

nostræ per peccatum corruptione vide opus nostrum de Iustificat. lib. 2. Cæterum hic nihil de peccato agitur; & quamvis nullum esset in homine peccatum, sed in statu innocentie ageret, verum tamen esset quod in tota propagatione humana, quod natum est de carne, caro est. Propositum Christi solum est, ostendere terminum carnalis & corporalis generationis esse similem principio: & quia principium generationis naturalis est homo, homo quoque est qui generatur.

14. *Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium hominis, ut omnis qui credit in eum, non pereat.*

Dupliciter hunc locum deprauat Calvinus. Primum absurdissime exponit exaltationem, de qua Christus hic loquitur, Evangelicam prædicationem esse. Sic enim scribit. *Exaltari significat collocari in loco edito, ut omnium aspectui pateat. Id factum est Euangelij prædicatione. Nam quod de Cruce quidam exponunt, contextui non quadrat, & alienum est ab instituto. In hunc igitur finem similitudo exaltati serpentis in deserto adducitur, ut se doceat Christus Euangelij doctrina statuendum esse ante omnium oculos, ut quicumque ipsum fide intueri fuerint, salutem percipiant.* Hæc ille. Cæterum de sua futura crucifixione & de beneficio redemptionis, quod ad salutem credentium omnibus est, Christum hic loqui; tum similitudo serpentis allata, tum verbum exaltationis efficaciter demonstrat. Sicut qui in serpentem ligno affixum aspiciant, à moribus serpentinis liberati erant; sic qui in Christum crucifixum credunt, à peccatis suis liberantur. Sic hæc figura & genus & fructum mortis Christi, simulque fidei necessitatem ad viuum exprimit. Exaltationis vocabulum non nisi de Cruce apud Ioan. aliis in locis accipitur. *Quum exaltaueritis filium hominis, tunc cognoscetis quia ego sum.* Iudæi non prædicabant Christum, sed crucifigebant. *Rursum alibi. Ego quum exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum.* Sed Calvinus hunc sensum delegit, ut hæreticum dogma de prædicatione Evangelica peccata credentibus remittente, sicuti nos de Sacramentis loquimur, stabiliret.

Alia deprauatio est in verbo credendi, cui vita æterna tribuitur. *Hinc (inquit) constat admirabilis fidei effectus, quia per eam Christum recipimus qualis nobis datus est à Patre: nempe*

*Exaltatio
Christi in
Cruce.*

Ioan. 5.

Ioan. 8.

*Sola fides
& constitudo
gratia
resellitur.*